

367.

**Verordnung des Vorsitzenden
der Obersten Preisbehörde
vom 18. Oktober 1941
über den Geldwert der nach Naturalien
bestimmten Leistungen.**

Auf Grund des § 2, Abs. 1, der Regierungsverordnung vom 10. Mai 1939, Slg. Nr. 121, über die Errichtung der Obersten Preisbehörde in der Fassung der Regierungsverordnung vom 8. Mai 1940, Slg. Nr. 189, ordne ich folgendes an:

§ 1.

(1) Soweit nach einem Vertrag oder nach geltenden Vorschriften für die Höhe einer Geldleistung der Preis einer Sache ausschlaggebend ist, so ist, wenn nichts anderes vereinbart ist, der Preis der Sache zur Zeit der Fälligkeit der Geldleistung maßgebend.

(2) Sind für eine Sache verschiedene Preise hinsichtlich der einzelnen Absatzstufen festgesetzt, so ist, wenn nichts anderes bestimmt oder vereinbart ist, der für den Erzeuger festgesetzte Verkaufspreis der Sache entscheidend (Erzeugerpreis), und wenn hinsichtlich der verschiedenen Absatzstufen für den Erzeuger mehrere solche Verkaufspreise festgesetzt sind, der niedrigste dieser Preise. In keinem Fall darf als Grundlage für die Berechnung der Geldleistung ein höherer Preis als der Einkaufspreis für den Verbraucher genommen werden.

(3) Die Bestimmungen der vorangehenden Absätze gelten insbesondere für die Vergütung in Geld für sich wiederholende Leistungen, die infolge der Vorschriften über die gelenkte Wirtschaft nicht in natura erfüllt werden können.

§ 2.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Verlautbarung in Kraft.

Der kommissarische Leiter:

Dr. von Busse m. p.

**Narízení
předsedy nejvyššího úřadu cenového
ze dne 18. října 1941
o peněžité hodnotě plnění určených podle
naturalií.**

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, ve znění vládního nařízení ze dne 8. května 1940, č. 189 Sb., nařizují:

§ 1.

(1) Pokud je podle smlouvy nebo podle platných předpisů pro výši peněžitého plnění rozhodná cena věci, rozhoduje, není-li jinak ujednáno, cena věci v době splatnosti peněžitého plnění.

(2) Jsou-li pro věc stanoveny různé ceny vzhledem k jednotlivým odbytovým stupňům, rozhoduje, není-li jinak stanoveno nebo ujednáno, prodejní cena věci stanovená pro výrobce (výrobní cena), a je-li takových prodejních cen pro výrobce stanoveno vzhledem k různým odbytovým stupňům několik, nejnižší z těchto cen. V žádném případě nesmí být vzata za základ pro výpočet peněžitého plnění cena vyšší než nákupní cena pro spotřebitele.

(3) Ustanovení předcházejících odstavců platí zejména o náhradě v penězích za opětuující se plnění, která vzhledem k předpisům o řízeném hospodaření nemohou být plněna in natura.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Komisařský vedoucí:

Dr. von Busse v. r.